

Voor één persoon iets betekenen is even belangrijk als iets doen wat intellectueel knap is, zoals een wettekst ontwerpen.

Maar iets betekenen voor een individu, kan dat niet gemakkelijker op gemeentelijk niveau?

Ik heb heel veel respect voor het lokale, maar ik ben zelf bijvoorbeeld beter in het spreken met het slachtoffer van een misdaad dan te moeten praten over een bouwprobleem, snap je? Of over een overhangende boom. Ik ben minder mijn natuur. Ik kom wel op tijdens de komende gemeenteraadsverkiezingen.

Ik duw mijn gemeente, Huidenberg, en ik ben lijstduwer voor de provincie. Maar mijn hart ligt toch meer bij de nationale politiek.

Maar pas op, ik zal altijd en overal gaan praten voor de partij. Want ik hou van de partij. Ik doe aan politiek met heel mijn hart en ziel.

Ziet u Trees ook buiten het werk om?
Nee. Buiten ons werk hebben een heel andere leefkring. Assenede en Huidenberg liggen ook

een heel eind van elkaar. En bovendien zijn we geen generatie- of leeftijdsgenoten hé. Er zitten zelfs heel wat jaren tussen.

Is Trees de eerste naar wie u belt als er iets tegenzit?

Dat hangt ervan af. Een kabinetschef is doorgaans eerder op

Minister Geens: Bij Trees kan ik ventileren. Als iets tegenzit, weet ze het inderdaad sneller dan mijn vrouw

de hoogte van een politiek probleem. Maar persoonlijke dingen belanden vaak eerst bij Trees, ja. Bij haar kan ik ventileren. Als iets tegenzit, weet ze het inderdaad sneller dan mijn vrouw. Dat kan niet anders. Trees gaat ook altijd de zaak verzachten, gewoon door de manier hoe ze is. Iemand die uitermate probeert om zichzelf niet belangrijk te vinden, dat kom je in een bepaald segment van de

politiek niet zo vaak tegen. *(glimlacht)* Met Trees heb ik zo iemand gevonden.

Als burgemeester ga je je echter wel moeten profileren, Trees.

Trees: Ik weet dat niet. De mensen hebben niet altijd graag een haantje-de-voorst. Ik wil gewoon de mensen helpen.

MINISTER GEENS: Mensen helpen, dat was ook mijn drijfveer toen ik rechten begon te studeren. Het was de studie die het meest beantwoordde aan mijn temperament, al zullen er andere richtingen geweest zijn die misschien meer voldeden aan mijn talenten.

Maar je kan niet alles doen in het

En waren uw ouders gelukkig met uw keuze?

Mijn ouders waren allebei germanist. Mijn vader overleed kort na mijn geboorte, maar mijn moeder was wel content met mijn studiekeuze, ja.

Heeft de dood van uw vader u getekend?

Ja. En werd ik verwend door mijn moeder? Zeker. Een enig kind wordt altijd verwend, of het nu een of twee ouders heeft. Mijn moeder was een zeer enthousiaste vrouw, maar ook zeer overbezorgd. En dat was het moeilijkste. Maar het heeft me niet belet om op mijn zevende naar de scouts te gaan en om op mijn veertiende met een grote rugzak op mijn rug, op de fiets, naar de Ardennen te rijden. Voor haar moet dat bijna de hel geweest zijn. Ondraaglijk.

Maar ze verstopte het. Zo goed mogelijk. Als je echtgenoot zo jong sterft, dan word je wantrouwig. En

Dat tekent je zeker. Ik heb mijn vaders niet gekend. Ik was negen maanden oud toen hij overleed.

Op amper 27-jarige leeftijd. Hij had leukemie, een ziekte waar je toen – in 1958 – nog niet van genees. Het was een harde klap voor mijn moeder. Ze was een heel erg emotionele vrouw. Maar mijn

moeder was ook een sterke vrouw en ze heeft me zo goed mogelijk opgevoed. Ze is nooit hertrouwd trouwens. Dat ging zo in die tijd.

U bent enig kind?

Ja. En werd ik verwend door mijn moeder? Zeker. Een enig kind wordt altijd verwend, of het nu een of twee ouders heeft. Mijn

moeder was een zeer enthousiaste vrouw, maar ook zeer overbezorgd. En dat was het moeilijkste.

Maar het heeft me niet belet om

op mijn zevende naar de scouts te gaan en om op mijn veertiende met een grote rugzak op mijn rug, op de fiets, naar de Ardennen te rijden. Voor haar moet dat bijna de hel geweest zijn. Ondraaglijk.

Maar ze verstopte het. Zo goed mogelijk. Als je echtgenoot zo jong sterft, dan word je wantrouwig. En

bang. Nu snap ik dat.

Leeft uw moeder nog?

Nee, drie jaar geleden is ze overleden. Heel onverwacht. Dat was moeilijk. *(stilt)* Maar ze is heel autonoom gebleven tot het laatst en dat was goed. Ze had wel wat ouderdomskwaal-

tjes, maar verder kan je van geen enkel verlies aan waardigheid spreken. Daar troost ik me mee.

Elk ander mens heeft dan een paar dagen vrijaf om te rouwen, maar een minister van Justitie?

Die doet verder. *(haalt de schouders op)* Ik herinner me nog dat ik in de ministerraad zat toen ik het bericht kreeg dat ze niet goed was. Dat was op een vrijdag. Ik heb eerst nog mijn wetsontwerp behandeld, en dan ben ik naar haar gegaan. Twee dagen later, op zondag, overleed ze. Maandagochtend ben ik gaan spreken in Luik. Ik was niet echt zeker of ik mezelf wel helemaal in de hand had – en ik heb toen ook aan mijn toehoorders verteld dat mijn moeder overleden was – maar het leven gaat verder. Mijn moeder moest ook meteen verder doen na de dood van mijn vader.

Trees: Ik had het toen misschien anders moeten aanpakken. Ik had hij een week moest thuisblijven. Hij heeft de tijd niet gehad om te kunnen rouwen. Dat heeft iedereen op het kabinet toen gevoeld. Hij was veel gevoeliger dan anders en iedereen liep op de toppen van

ander vlak te sturen. De minister krijgt heel veel uitnodigingen, voor allerlei evenementen, en hij kan maar moeilijk 'neen' zeggen. Dan probeer ik er hem toch van te overtuigen dat hij niet overal naartoe kan gaan. Maar de minister is heel koppig ... *(kijkt hem lachend aan)*

MINISTER GEENS: Dat klopt. Ik wil mensen niet ontgoochelen. Maar ik besef dat ik soms wel eens iets aan me voorbij moet laten gaan.

Al is het maar om eens gezellig met uw vrouw iets te gaan eten ...

Oh, maar dat doen we hoor. We hebben ons stamrestaurant en daar gaan we in het weekend iets eten. We hebben er onze vaste tafel en iedereen respecteert er ons. Voor de rest probeert Trees toch één avond in de week voor me vrij te houden. Dat heeft mijn lieve echtgenote haar gevraagd.

In ieder geval, voor een jong gezin zou dit soort politiek heel belastend zijn. Maar in ons geval lukt het. Ik was al vijftig toen ik de stap zette en de kinderen waren al volwassen. Ik heb altijd een druk professioneel leven gehad, maar in de politiek ben je ook altijd wel in het weekend bezig. Dat is het enige verschil met mijn andere jobs. Alhoewel ik toen ook in het weekend werkte hoor, maar het was toch anders.

Heb je veel contact met de echtgenote van de minister, Trees?

Trees: Zeer regelmatig. Ze heeft

100 PIPERS, DRUMBANDS, EEN LEVENSGROOT KASTEEL, DANSERS, EEN ROCKBAND ... EEN FANTASTISCH TOTAALSPEKTAKEL!!

17 NOVEMBER 2018
SPORTPALEIS ANTWERPEN

MET GASTOPTREDEN VAN MICHA MARAH

MUSIC SHOW
SCOTTLAND

WWW.SPORTPALEIS.BE - 070 345 345

MAX. €0,30/MIN.

GAZET VAN ANTWERPEN

Trees: Toen zijn moeder overleed heeft de minister de tijd niet gehad om te kunnen rouwen. Dat heeft iedereen op het kabinet toen gevoeld

ander vlak te sturen. De minister krijgt heel veel uitnodigingen, voor allerlei evenementen, en hij kan maar moeilijk 'neen' zeggen. Dan probeer ik er hem toch van te overtuigen dat hij niet overal naartoe kan gaan. Maar de minister is heel koppig ... *(kijkt hem lachend aan)*

MINISTER GEENS: Dat klopt. Ik wil mensen niet ontgoochelen. Maar ik besef dat ik soms wel eens iets aan me voorbij moet laten gaan.

Al is het maar om eens gezellig met uw vrouw iets te gaan eten ...

Oh, maar dat doen we hoor. We hebben ons stamrestaurant en daar gaan we in het weekend iets eten. We hebben er onze vaste tafel en iedereen respecteert er ons. Voor de rest probeert Trees toch één avond in de week voor me vrij te houden. Dat heeft mijn lieve echtgenote haar gevraagd.

In ieder geval, voor een jong gezin zou dit soort politiek heel belastend zijn. Maar in ons geval lukt het. Ik was al vijftig toen ik de stap zette en de kinderen waren al volwassen. Ik heb altijd een druk professioneel leven gehad, maar in de politiek ben je ook altijd wel in het weekend bezig. Dat is het enige verschil met mijn andere jobs. Alhoewel ik toen ook in het weekend werkte hoor, maar het was toch anders.

Heb je veel contact met de echtgenote van de minister, Trees?

Trees: Zeer regelmatig. Ze heeft

me niet nog gebeld. Soms gewoon om te vragen of hij iets mee heeft om te eten, soms om me te zeggen dat hij echt moe is en of we daar rekening willen mee houden. Ze heeft een belangrijke signaalfunctie.

Weet de minister dan dat zijn vrouw je heeft gebeld?

Nee. Maar we willen gewoon zijn leven een beetje draaglijker maken. De verantwoordelijkheden als Minister van Justitie zijn vaak heel zwaar om dragen.

MINISTER GEENS: Daar heb je het hé: die empathie waar ik het in het begin van ons gesprek over had. **Is dat een kwaliteit die je sneller bij een vrouw dan bij een man vindt?**

MINISTER GEENS: Dat durf ik niet te zeggen. *(Trees knikt van wel)* Maar vrouwen zijn gemiddeld wel zorgzamer dan mannen.

Dat zie je al op jonge leeftijd. Ik zie het bijvoorbeeld al bij mijn kleinkinderen.

Staat er voor jezelf een termijn op deze job?

Er staat sowieso een termijn op deze job. De job als minister is eindig. En dat einde ga ik niet bepalen, dat zal de kiezer doen. Of ik er op een dag zelf genoeg van heb? Dat weet ik niet. Daar kan ik niet op antwoorden. Het is wel mijn ambitie om minstens tachtig te worden en om nog een paar dingen te doen met mijn vrouw. Ik ga op termijn zeker wat meer rust en vrijheid willen om te reizen en om meer met de kleinkinderen bezig te zijn.

Wat wilt u als minister van Justitie zeker nog verwezenlijken?

Afwerken wat ik op stapel heb staan. De volgende negen maanden ga ik in ieder geval heel intensief gebruiken. En ik zal pas gelukkig zijn als ik op Justitie een verschil heb kunnen maken. Als minister van Financiën kon ik bijvoorbeeld een nieuwe bankwet laten stemmen en de boetes van Europa vermijden. Ik doe mijn werk niet om het water te zien kabelen, maar om de rivier beter te doen stromen. Maar er zal komen wat komt. Ik ben daar heel soepel in. Zo zit ik in elkaar. *Que sera, sera.* Je doet je best en je werkt zo hard je kunt, maar waar het je brengt, dat heb je niet in de hand. Dat besef ik maar al te goed ...

Telst: Tom Botte
Foto's: Frank Abbeles

PRIMA